

Stauning) har ikke fundet Anledning til at stille Ændringsforslag, men kan tiltræde de af Indenrigsministeren stillede Ændringsforslag, der dels tilsigter at tydeliggøre Bestemmelserne i §§ 1, 2 og 3, dels tilsigter at fremme det kommunale Initiativ, ved at der fordeles 15 pCt. af den overordentlige Merindtægtsskat for Skatteaarene 1915—16 og 1916—17 — mindst 5 Mill. Kr. —, der indgaar i Statskassen, mellem Kommunerne. Ved dette Statstilskud ydes der Kommunerne en Forlodshjælp, saa de i nogen Grad faar Midler i Hænde til at bære de med Lovforslaget forbundne Udgifter.

500,000 Kr. foreslaas fordelt efter en Fordelingsregel, hvorom der i Rigsdagssamlingen 1909—10 var stillet privat Forslag, og som den Gang ved 2den Behandling vandt betydelig Tilslutning i Folketinget uden dog at blive gennemført. Fradragsregelen vil medføre, at Kommuner, hvis Udgifter navnlig til sociale Formaal tynger stærkt paa deres Evne, vil faa en forholdsvis stor Andel i denne Del af Statstilskuddet, saaledes at der i saadanne fattige Kommuner vil være større Mulighed for at deltage i Afhjælpningen af de Vanskeligheder, som Krigsforholdene har medført.

Indenfor Flertallet er der af nogle ytret Tvivl om, hvorvidt det kommunale Initiativ, som Lovforslaget hovedsagelig er bygget paa, vil vise sig at være tilstrækkeligt, naar Talen bliver om at træffe Foranstaltninger overfor den forhaanden-værende Dyrtid. Men man har undladt at stille Forslag om at lade Staten træde mere direkte til, end Lovforslaget hjemler, dels fordi man selvfølgelig kunde skønne, at Udvalget endnu mindre kunde enes om et videregaaende Statsinitiativ, end man kunde enes om Bestemmelserne i §§ 1 og 2 i Lovforslaget, dels fordi der ved det af Indenrigsministeren stillede Ændringsforslag om at yde Kommunerne et Tilskud af mindst 5 Mill. Kr. af Merindtægtsskatten rettes en stærk Opfordring til Kommunerne om at træffe de Foranstaltninger, som Lovforslaget forudsætter.

Udvalgenes Betænkninger m m.

Skulde det imidlertid vise sig, at Kommunalbestyrelserne, efter at Lovforslaget er vedtaget, i videre Udstrækning undlader at handle, som Loven forudsætter, maa Flertallet anse en Revision af denne for at være en Nødvendighed, medmindre den herskende Dyrtid ophører forinden.

Der er af Ellinger fremsat et Forslag, hvorefter der skal kunne tilstaas Tillæg til løbende Understøttelse fra Arbejdsløshedskasser og Sygekasser paa *indtil* 30 pCt. plus et Procenttillæg for Børnene. Indenfor Flertallet har nogle megen Sympati for Tanken om et *fast* Tillæg til nævnte Kassers Understøttelser, men det foreliggende Forslag byder ingen Garanti for, at Tillæg vil blive ydet, og heller ikke for, at Tillæget faar en passende Størrelse, ligesom et Tillæg, begrænset til 30 pCt., i øvrigt vil virke meget uheldigt i de Tilfælde, hvor Kasserne maa nedsætte de faste Understøttelser. Flertallet har derfor ikke kunnet slutte sig til Forslaget, som det foreligger, og havde ikke Haab om at opnaa Enighed om en mere bestemt Affattelse, men man venter, at der ved Udarbejdelsen af de i § 3 bebudede Regler vil blive taget fornødent Hensyn til Ønskeligheden af et fast Tillæg.

Et *Mindretal* (Klaus Berntsen, Jørgen Jensen, Jensen-Sønderup, P. Th. Nielsen og Emil Petersen) har ved Ændringsforslag Nr. 9 stillet Forslag om en anden Affattelse af Lovforslaget. Mindretallet ønsker til dette Ændringsforslag at knytte følgende Bemærkninger:

I Overensstemmelse med Bemærkningerne til Lovforslaget (Tillæg A., Sp. 2567) erkender Mindretallet Nødvendigheden af, at der, udover de hidtil gennemførte Statsforanstaltninger til Hjemmemarkedets Forsyning og Prisernes Regulering, træffes Foranstaltninger sigtende til at forhindre, at „alvorlig Nød skal indtræde i den fattigste Befolkning og store Dele af den Befolkning, som kun har smaa Indtægter til Raadighed“. Ligeledes er Mindretallet enigt i det til Grund for Lovforslaget liggende Princip, hvorefter Kom-